

Qui s'embarca amb el dimoni deu de passar en sua companyia...

Un proverbi que té un significat a bastança fàcil a comprendre, i al mateix temps un proverbi que posa por a totes les persones honestes que tenen una dignitat, que creuen als valors de la vida, que han sempre posat atenció a conèixer el bé i el mal, per ésser en grau, així, de triar en manera justa i per se comportar de conseqüència.

S'embarcar amb el dimoni vol diure perdre tots aquells valors que havem dit. Cosa que importa poc o relativament a aquelles persones que han decidit de "vendre l'ànima al dimoni", perquè volen ésser famosos, arribar a ésser rics i potents i, diuen ells, no volen conèixer la mort, i per arribar a obtenir aquestes coses són disponibles a tot. A través de la història i la literatura havem fet la coneixença de alguns personatges com Joan

Faust, del 1480, alemany de nacionalitat, alquimista, astròleg i gran impostor que enganyava la gent dient de ésser doctor, i diuen que era company del diable. Història que ha dat origen a l'obra de teatre que tots coneixem.

Recordant a aquest personatge, mos ve immediatament de pensar a quant personatges moderns i actuals, que mos viuen al costat, que com Faust no creuen a determinats valors i que per arribar a realitzar els propis projectes són sempre prompts a fer "pactes amb el dimoni".

Un discurs interessant i que mos portariva a tantíssimes altres reflexions i a una infinitat de altres exemples. És però preferible i més just que cadaú faci les seues conclusions.

Una conclusió a la qual tots tenim de arribar és que, com dieva

Ciceró, "Non metu, sed officii causa peccatis abstinendum" (Per deure, i no per por, l'home se té de abstenir del mal).

Vito Loy